

עם פרצת-ידוח בעצמת הוריקן, שגשבה עד מהירות של כ-145 ק"מ לשעה, פגעה באזור והפילה 115 אוהל-כיתה במתנה "דורטר-רוק". אך משנמשכו ה-דחיות והלכה הובאו אוהל-כיתה בשביל כוח-המשימה.

סיסמתו של "מרכז-השריון" היא: "חיל-הקרב המכריע". אפשר בהחלט כי אכן כך הוא. טוב הרבר בעבור כל יחידה לחוש כי היא הטובה ביותר. אולם נסיונו של כוח-המשימה "תער" — אין פירושו כי צבא ארצות-הברית עומד להפוך את דיביזיות ה-רגלים שלו לדיביזיות שריון. ישנם מקימות רבים בעולם בהם יתכן כי השריון לא יהיה כלי הנשק הטוב ביותר. יתכן כי דיביזיות הרגלים תקבלנה מג"מים במידה חלקית — כתוצאה מ"תפוח 2"; אולם בכל זאת תשארנה בבחינת חיל-הרגלים.

נסיונו של כוח-המשימה "תער" משמש גורם מדרבן לגבי מנהיגי הצבא. השקועים במחשבה מאומצת על הדרכים להפוך את הצבא לניד יותר. הם עורכים כבר עתה ניסויים בשלושה טיפוסים של מנועי דיוזל בשביל טנקים, בכונה להקנות לטנקים טוח גדול יותר בפחות דלק. נמצאים ברשותנו ה-M-75 וה-M-59 ונערכים והולכים ניסויים במסיעי-גייסות-משוריינים אחרים.

אחת המטרות של המחשבה הנוכחית בצבא היא — לבסס על כלי-רכב וחללים חלק גדול ככל ה-אפשר של הצבא, ככל שיתירו זאת פני הקרקע. מחשבה אחת היא לפתח "M-59" בשביל כיס דל", לשימוש כללי ברגימנט הרגלים — יתכן הן ב-גירסה-גלגלית והן בגרסה וחלית. כבר עתה משג-שים ופורחים רעיונות כאלה משממות מישר-יוקה.

"תפוח 2" - הסתערות-שריון בשטח נפץ-אטומי

(ממתנה בקליפורניה — אל שה-ניסוי אטומי בנבאדה)

כשגם הצותות וגם הרגלים נמצאים בתוך רכב-השריון, זינק הכוח דרך אזור הסכנה, מבלי שניזוק ומבלי שנתקל בדבר שיעכבנו. הוא החל לנוע שמונה דקות מאז טלטל גל-הזעזוע את הטנקים כבדי-הגוף מטיפוס "פאטון" M-48, ויכול היה להתחיל לנוע אפילו מהר יותר. חיל-הרגלים "רגיל" ספק אם יכול להגיב כה מהר.

המבחן העלה כמה שאלות ברורות מאליהן: האם צריך שתהיינה לנו דיביזיות משוריינות רבות יותר? האם אין עלינו לתת לחיל-הרגלים שפע של מג"מים (מסיעי-גייסות-משוריינים)? האם כוח-המשימה "תער" הוא אב-טיפוס טוב בעבור "קבר-המשימה".

עדים ומתרחמים — אנשי צבא.

מקצת ממאות אנשי הכוחות המזוינים שחוצבו בחפירה פתוחה, נביהם לעבר נקודת הפיצוץ — כ-3.5 ק"מ ממנה, כששלהבת הפיצוץ מאירה אותם ועיניהם עצומות.

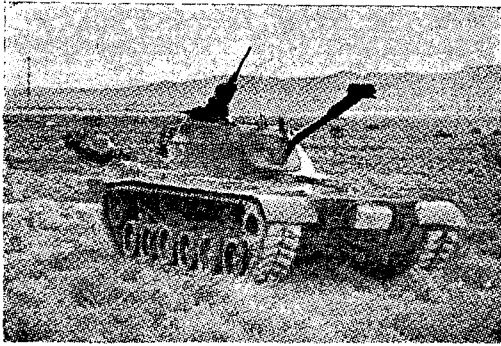

טענתם של אנשי-טנקים כי השריון הוא שיהיה החיל המכריע במלחמה אטומית, הועמדה במבחן רב-רושם ביום ה-5 במאי לפני שחר, שעה שהטנקים והמג"מים (מסיעי-גייסות-משוריינים) של כוח-המשימה "תער" פרצו קדימה תחת הנפץ השוצף, דמוי הפטרייה, של "תפוח 2". דקות ספורות לאחר שעת האפס. מפלצות הפלדה ניצרו-ודחו מעליהן את החום, וההדף והקרינה האטומיים, כשהיושבים בתוכן אינם גיזוקים. היתה זו הפעם הראשונה שאנשים נמצאו מעל פני הקרקע על מישר-יוקה בשעת התפוצצות אטומית.

שעה שנע כוח-המשימה קדימה, הוא התנה נתיב שטקטיקאים וטכנאים צבאיים יצטרכו לעקוב אחריו ולבחננו במדוקדק; כי הם הם אלה אשר יחליטו מהי המשמעות אשר יתכן ונודעת לנתיב זה לגבי ה-עתיד. אולם, אלה שהשתתפו באותו מבחן או היו עדים לו היה ברור להם כי טענת אנשי-השריון היא רבת-רושם.

"תפוח 2" היה שם-הצופן של הצבא לאותה תחבולת אטומית שבתוכה היתה "ארוזה" עצמתם של 30.000 עד 35.000 טון של דיגמיט.

מששחררה עצמה זו, הניח לה כוח המשימה "תער" כי תשא-ותעבור תחילה מעל לראשו, ואז,

הפועלים — בהמתנה. טנקי "פאטון" פרוסים בצורת "תריז" במישור, כשמגדל הפיצוץ נראה מרחוק. הצריחים והתותחים מופנים מכיוון מגדל הפיצוץ והלאה.

נמצא כוח-המשימה "תער" כשהוא פרוש במבנה דמוי תריז, נכון לקרב. הגעתי שמה בגיפ ב-0330 וטיפסתי אל תוך טנק מס' 21, מחלקה 2, פלוגה ב'. באור הירח המלא התלוי מעל "הר-המכרה" בלטו גופי ה"פאטונים", כשתותחי 90 המ"מ שלהם אומרים עצמה בתוך הדממה המהורהרת של המדבר.

באשר פנתה העין, נצטירן צלליות גרוטסקיות של ענפי "עצי יהושע". עצי-יוקה גוצים נתבלטו מעל לשיחי המרנה.

נצנוץ מבהיק בראש מגדל בן כ-150 מטר, סימן, מעל גוף ישימון זה, את המבנה דמוי-התיבה שהכיל בתוכו את "תפוח 2".

מימין נמצאו הטנקים של פלוגה א', במרכז — פלוגה ג' ובאגף השמאלי, מדורגת כלפי העורף, היתה פלוגה ב'. בין פלוגה א' לפלוגה ג' נמצאו בארבעה טנקים, קול-לויט' ג'והן ג. זילוק ומטהו. יחידות-המשנה של טנקים הקרובות-ביותר נמצאו כ-2800 מ' ממגדל הפיצוץ.

במרחק של כ-3500 מ' מהמגדל נמצאו פרושים בקו, עשרים וארבעה מג"מים עמוסי רגלים. מאחוריהם נמצאו הפלסים, הארטילריה וכלי-הרכב ל-בדק-טנקים. בתוך תשעים כלי-רכב וחללים אלה המתינו 460 חיילים, אחדים מהם דרוכים, אחרים שלוו-רות, אך כולם מכירים וחשים כי הם חלוצי מבחן היסטורי בעל משמעות רבה.

מאחור "הר-המכרה", במרחק של כ-4500 מ', נמצאו יותר מ-300 אנשים נוספים משל כוח-המשימה. גנ"ב-ריג' צ'ארלס א. שאלדון — מפקד המרכז לאימון קרב-שריון "במחנה אירבין" ב-קליפורניה — צפה אף הוא במבחן מ"הר-המכרה". האנשים היו עייפים למדי משלושת לילות-השימורים הקודמים, שכן המבחנים נדחו מדי פעם עקב מזג-האוויר, ואלה שיכלו עתה לחטוף תנומה

צת-קרב" ללוחמה אטומית? שאלות מעין אלו כבר נבחנות-והולכות עתה בניסויים הנערכים במצודת בנינג' וב"מצודת הוד" בסוגיית הארגון-מחדש של גופי-הצבא. יש לשער כי לקחי "תפוח 2" יעזרו לאנשי-המחקר.

*

נאמר זה יהיה דו"ח על ה"מפגש" בין כוח-המשימה "תער" ובין הפצצה האטומית — דו"ח הנמסר על ידי משקיף אשר נלנה אל כוח המשימה למסעו זה. אותו כוח-משימה "עשה היסטוריה" מכמה בחינת שונות. היתה זו היחידה-המשוריינת הראשונה שתימרנה "ביום" של הפעלת פצצה אטומית בשדה-קרב. היתה זו אף הפעם הראשונה שאנשים נמצאו מעל לפני הקרקע באזור-המבחן בעת התפוצצות אטומית.

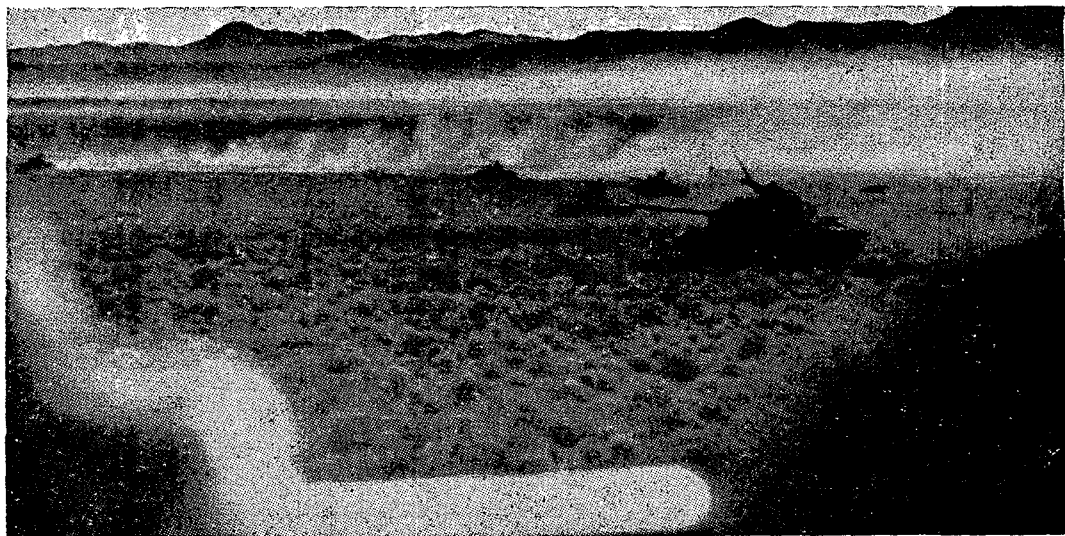
לפני שהגיע כוח המשימה למקום חנית-השדה שלו במישור יוקה, ביצע מסע בשטח-לא-דרך ל-אורך כ-277 ק"מ, ועל פני אותה כברת-דרך עבר אחדים מהשטחים קשי-המעבר הגרוועים שבעולם. היה זה המסע הארוך ביותר שנעשה אי-פעם על ידי הטנק "פאטון" M-48 וע"י המג"מ M-59, כוח-המשימה "תער" ביצע כל אלה ללא מאמץ-יתר מיוחד.

בבוקר בהיר, מואר הירח, של יום ה-5 במאי,

עדים ומתרשמים — אזרחים.

נושאי-משרה בהנהגה האזרחית, אנשי עתונות ומשקיפים אזרחים — על גבעה, מרחק של כ-12 ק"מ מנקודת הפיצוץ, מקצתם מפנים ראשיהם מכיוון הפיצוץ והלאה והאחרים מתכוננים דרך משקפים-מאפילות ומשקפות.

הפועלים — בהסתערות. מתוך פתחו של טוען-התוחח בטנק מס' 21 — מראה שנקי "פאטון" הנעים בהתקפה מדומה על פני מדבר נבאדה. 8 דקות לאחר שפצצת אטום "סקטית" נתפוצצה 3000 מ' מן הקרוב שבהם. מאחרי הסנקים באו רגלים במסיעי-גייסות-משוריינים. ומעליהם ססיעבר גף של הליקופטרים H-19, בנושאו מחלקת רגלים אל היעד — רכס גבוה משמאל ל"נקודת-אפס-קרקע".

מבהיק. אור מזור זרם דרך שני חרכי הזכוכית. ודומה היה כי הוא בוקע-יובא דרך השריון עצמו. הוא השתהה למשך זמן שנראה כארוך, לכאורה, בשביל אור שאינו נובע ממקור נראה לעין. אחרי כ-20 שניות נמוג האור. האדמה רעדה. הטנק הזדעזע והתפוצצות אדירה לחצה על האזנים והחזה. בתוך הטנק הורגש ההדף-האטומי כהתנגשותם של דורי פלדה בקולות נפץ, ובפנים הטנק "רתח" ממש אבק חונק. קולות-המחץ של ההתפוצצות עוד לא נסתימו שעה שהלויטננט-משנה ראלף הוארד הוציא לפעולה את מחלקתו בת חמשת הטנקים. הצריח סכּוּפנה כדי לכּוּן את התותח לקראת המקום בו בקעה פרצה הפצצה האטומית קו אויב מדומה. תוך חצי דקה היה פגז הסרק הראשון בן 90 המ"מ בדרך.

לכל אורך הקו נפתחה אש תותחים ואש מקלעי 50. ו-30. ותוך דקה נהמו מנועי כל כלי-הרכב בכוננות לתנועה. כוח-המשימה יכול היה להסתער דקה אחר הפיצוץ האטומי. אולם לשם בטחון, ו- מטעמים מדעיים, קבעו מנהלי המבחן את רגע הזינוק לשמונה דקות אחר הפיצוץ.

תוך שלוש דקות — ואפשר היה לעשות זאת בחצי רגע לו התירו זאת כללי-המבחן — הוקם

קלה — עשו זאת. קוימה דממה-אלחוטית, כדי לא להפריע לשימוש במכשירים העדינים לצורך ה- מבחן, והצתות האזינו להוראות ולפקודות בקו-י-טלפון-קרקע שקישרו כל כלי-רכב עם המפקדה.

כל התותחים הוסטו אחורה, בכיוון הפוך לזה של מגדל הפיצוץ, כדי להמנע מהשפעות אטומיות אפשריות בקנים ודרך המכשירים האופטיים. כל הפתחים נסגרו ו"נחתמו" מלבד — לפחות בטנק מס' 21 — שני חרכי-זכוכית שפנו לכיוון ההפוך מזה של המגדל. המנועים חוממו תחילה ואחר-כך, כחצי שעה לפני ההתפוצצות — הופסקה פעולתם — אף זאת כדי להמנע מהפרעות למכשירי המבחן. מועד ההתפוצצות האטומית נקבע ל-5.10 בבוקר, ועם התקרב הזמן הכריז קול בטלפון: "השעה עתה היא 'רגע הפיצוץ' פחות שלושים דקות. ודאי הוא כי הפיצוץ יבוצע."

היתה זו חצי שעה ארוכה, והיא נסתימה במניח שלושים השניות האחרונות שנשמעה שלא בכירור מחמת נהמתה של משאבת-אוויר אשר אליה חיברו אנשי הצות את מסכות-הגז שלהם.

*

"תפוח 2" התפוצץ בדיוק בזמן. פנים הטנק הפך לפתע בהיר הרבה יותר מאור היום-המדברי ה-

קשר אלחוט, דבר שהוכיח כי ציוד האלחוט לא היה פגיע להשפעות ההדף, הקרינה והחום של ההתפוצצות האטומית הגדולה.

שמונה דקות אחר הפיצוץ שטף כל הכוח קדימה. מפתח המטעין של טנק מס' 21 יכולתי לראות את הכוח כולו יורק אשתות-חיים. מעל כוח המשימה "תער" תלוי היה בגובה מועט הענן העכור דמוי-הפטרייה אשר עד מהרה תימר ועלה עד לגובה של 12 ק"מ. כמה מכלי-הרכב של האגף הימני התקרבו עד כ-900 מ' מנקודת אפס-קרקע, (שמתחת לנקודת-ההתפוצצות שבאורך), ומשם הופנו אחורה על ידי קציני בטחון-רדיוולוגי. אזי סב ופנה כוח-המשימה כולו, כשפלוגה ב' משמשת לו ציר-תפנית — ונע בנהימה מערבה. לקראת "רכס-הסינקלינה" שהיזה את היעד, כ-13 ק"מ משם.

תשע דקות אחר הפיצוץ אספו לתוכם הליקופטרים H-19, מרצועת המראה, שנמצאה כ-15 ק"מ מנקודת-אפס-קרקע, מחלקת רגלים — והנחיתה על היעד תשע דקות לאחר-מכן. אחר, כאשר הגיע השריון כבר חזרו ההליקופטרים מטיסה נוספת, בהביאם חביות דלק בעבור הטנקים והמג"מים. כוח המשימה "תער", על אנשיו וכלי-רכבו, חצה את השדה האטומי ללא אבידות ונוקים. ה"אבידה" היחידה היתה אצבע שנמעכה מתחת מכסה של כניסה.

*

תהיה זו טעות באם נניח לסיפור מעשה זה שיקטין בעינינו את כוחה של פצצה אטומית טק-טית בעלת עצמה של 30,000 עד 35,000 טון דיני מיט. הנוף, במרחק של קילומטרים על קילומטרים מסביב, דומה היה לתופת מלוהטה. גל החום הבעיר מאות "עצי-הושע" ועצי-יוקה. היה זה מחזה מוזר ומעורר יראת.

היו להתפוצצות אף השפעות רבות-רושם אחרות. טנק "פאטון" אחד, שהיה ריק מאדם, והוצב בזוית בת ארבעים וחמש מעלות במרחק של כ-450 מ'

מנקודת האפס (הקרקעית), התהפך "פעם וחצי". הוא נמצא שכוב על צריחו, שני וחליו נקרעו מעליו. טנק "פאטון" אחר, במרחק של כ-450 מ' מן המגדל, ושפניו היו מופנים במישרין אל המגדל, בדומה להצבת הטנקים של כוח-המשימה, גולגל אתו כשלושה מטרים על כל ארבעים ושמונה הטונות שלו. "פאטון" אחר, שהוצב בצדו כלפי המגדל ב-מרחק של 450 מ' — זחלו הימני נקרע מעליו, המתכת הקלה שלו נכרכה סביב התותח והדלק שלו בשפך החוצה. במרחק של כ-550 מ', נתרסק ל-חתיכות טנק-קל M-24, צריחו וזחלו נזרקו למרחק של 100 מ' ותותחו הועף ל-300 מ'. ג'יפ, שעמד בהדפים אטומיים קודמים והוצב הפעם במרחק של כ-450 מ' — נעלם מבלי שיצאה ממנו שריד.

כן היו להתפוצצות כמה תוצאות יוצאות דופן ומזרות. אנשי כוח המשימה "תער" לא חשו בשום השפעות של גורם החום. אולם, עדשותיהם של שני זרקורים צבאיים גדולים שהוחבאו מאחורי רכס בן 17 מ' במרחק של כ-4.5 ק"מ על "הרה-המכרה", ניתכו והפכו בלתי-שקופות — אף כי הזכוכית הופר-נתה שלא לכיוון ההתפוצצות. כמו כן באזורי עורף אלה "נמצצו" החוצה החלונות הפלסטיים של הלי-קופטרים, וחלונות של כלי-רכב אחרים נתנפצו. במג"מים אחדים של "תער" "נמצצו" החוצה לוחות אלומיניום אחדים שכיסו את המנועים.

כל זה מראה, כי יש לנהוג בדרך-ארץ בעצמתה של הפצצה האטומית הטקטית. אולם, עם זאת, ניתן לחשב את כוחה והשפעותיה באופן מדויק למדי. המבחן הראה כי המפקד, הבוחר את מטרתו ה-אטומית כראוי, יכול להשתמש בנשק אטומי תוך בטחון לכוחותיו הוא, ויכול לנצל בן-רגע את הש-פעתו ההרסנית אל האויב; או באם הוא-הוא, אשר נועד להיות המטרה לפצצה — יכול הוא להקטין מאוד את אבידותיו על-ידי כך שיפרוס את כוחותיו בשדה-הקרב התפרסות נכונה.